

Miltä Porvoo näyttää vuonna 2035?

Vuoden ensimmäinen keskustelutilaisuus pääkirjaston lavalla 31.1.2023 klo 17

Osallistujia oli reilut 30, joista kaksi erikseen kutsuttuja asiantuntijoita: yleiskaavapäällikkö Maija-Riitta Kontio ja kaavoitusarkkitehti Antti Uusitupa. Näiden lisäksi myös muutama muu viranhaltija ja päättäjä oli ilmoittanut osallistumisestaan etukäteen. Keskustelu käytiin Erätauco-dialogimenetelmän periaatteiden mukaan, kaksikielisesti, fasilitoijana toimittaja-kirjailija Mikael Crawford.

Illan keskustelussa selkeimmin esiin nousseita kokemuksia ja näkökantoja olivat:

VASTAUKSENA KYSYMYKSEEN "KUULUUKO KAUPUNGIN KASVAA"?

- Kaupungin kasvamista ei saisi pitää itseisarvona. Monen kommentoijan mielestä Porvoo on nykyisellään sopivan kokoinen, omaleimainen, kaunis ja viihtyisä kaupunki. Huomattava kasvu koetaan uhkaksi näille hyvälle ominaisuuksille.
- Toisaalta muistutettiin, että ikärakenteen muuttuessa kaupunki tarvitsee uusia työikäisiä asukkaita, jotta nykyinen palvelutaso olisi mahdollista säilyttää. Kaupungin tavoitteena olevaa 1% vuotuista väkiluvun kasvua pidetään vielä varsin kohtuullisena. Useimpina vuosina se ei tähän mennessä ole toteutunut.
- Maija-Riitta Kontio toi esiin senkin seikan, että jopa ilman väkiluvun kasvua asuntoja tarvitaan lisää: kunnan sisäinen muuttoliike lähemmäs palveluja ja asumisväljyyden lisääntyminen luovat painetta keskusta-alueen lisärakentamiselle.
- Vanheneva väestö kaipaa asunnoilta ominaisuuksia, joita vanhaan rakennuskantaan on vaikeaa, kallista tai jopa mahdotonta toteuttaa: hissit, esteettömyys kaikissa merkityksissään. Siksikin tarvitaan uudisrakentamista.

VIIHTYISYYDESTÄ JA KAUNEUDESTA

- Kaupunkirakenteen tiivistämiseen liittyvä korkea rakentaminen koetaan usein viihtyisyyttä vähentävänä tekijänä: korkeat rakennukset muuttavat koko kaupunkikuvaa laajalla alueella, vähentävät väljyyden tunnetta ja "ihmisen kokoisuutta" sekä peittävät näkymiä esimerkiksi taustalla oleviin metsiin ja muihin luontokohteisiin.
- Lähiluonto on tärkeä viihtyisyystekijä; erityisesti kaivattiin vanhan puuston ja kulttuurikasviperinnön säilyttämistä uutta rakennettaessa. Miksi nämä raivataan pois sieltäkin, minne ei uusia rakennuksia olla rakentamassa?
- Tärkeää olisi huolehtia siitä, mikä jo on: rakennusten ja ympäristön kunto on päästetty monin paikoin rappeutumaan. Vuosikymmenten aikana kehittynyt kulttuuriympäristö ei ole uusinnettavissa nopeasti tai korvattavissa uudella.

- Pienillä asioilla voi lisätä viihtyisyyttä: esimerkkinä mainittiin Länsiranta; miksi sieltä ei tunnu löytyvän tekemistä pienille lapsille – tai senioreille. Ehdotettiin leikki- ja senioripuistojen yhdistelmiä kaupunkiin.
- Länsiranta mainittiin monessa kommentissa: uudenlaista kaupunkimaisuutta pidettiin kai enimmäkseen hyvänä asiana, mutta joen ja kansallismaiseman läheisyys sekä rakennuttajan vaikutus lopputuloksen ulkonäköön myös arveluttivat. ”Kaikki, mitä Länsirannalle on rakennettu, on parannusta sitä edeltäneeseen tilanteeseen.” (Tähänkin esitettiin eriävä mielipide.)
- Tarvittaisiinko kaupunkiin **julkisivulautakunta**? Monen rakennuskohteen ulkonäkö, väriytyys tai sopimattomuus ympäröivään rakennuskantaan on pannut jopa epäilemään rakennuslupaprosesseja: olisivatko nämä kohteet menneet läpi, jos lupia arvioitaisiin kaupunkikuvan näkökulmasta?

KAUPUNGIN TOIMISTA JA PÄÄTÖKSENTEOSTA

- ”[Esimerkiksi] nyt täällä keskustellaan asioista demokraattisesti, **mutta miten se viedään täytäntöön kaupungin toimista?**” (Huonona esimerkkinä mainittiin päätös Wileniuksen telakasta.)
- Useassa kommentissa toivottiin, että kaupunkilaiset saisivat olla enemmän mukana asioiden suunnittelussa ja valmistelussa.
- Yleistä luottamuspulaa kaupungin toimia kohtaan ilmaisiin monessa kommentissa: ”missä/miten päätetään, mitä alueita kehitetään ja minkä alueiden kehittäminen jätetään kesken?” (Esimerkkinä Hornhattula.) ”Onkohan Porvoo hieman grynderiystävällinen kaupunki?” (Esimerkkinä pysäköintipaikkojen järjestäminen katualueelta niin, ettei kiinteistön tarvitse niitä kalliisti rakentaa.) ”Onko kaupungin omiakin kiinteistöjä tarkoituksella päästetty huonoon kuntoon, jotta ne voitaisiin purkaa uuden tieltä?”
- Kaupungilta toivottiin päättäväisempiä toimia, jotta keskustan rappiolla olevat kiinteistöt saataisiin pois silmistä ja parempaa tilalle. Maija-Riitta Kontio kertoi, että kaupunki on pitänyt ”porkkanaa parempana kuin keppiä”. On tultu kiinteistönomistajia vastaan mm. keventämällä tiettyjä velvoitteita siinä tapauksessa, että kiinteistöä kehitettäisiin. Yleisö kaipasi tässä vaiheessa jo sitä keppiäkin käyttöön.
- Uusi porvooolainen totesi, että Porvoossa on selvästi omanlaistaan yhteisöllisyyttä. Hän kaipasi yhteisöllisyyden ulottamista myös uusiin asukkaisiin ja kaikkien osallistamista kaupungin kehittämiseen.
- Kaupunkikehitykseen liittyy paljon ristiriitoja: osapuolilla on hyvin erilaisia tavoitteita ja myös kaupunkilaisten toiveissa ja ehdotuksissa on ristiriitoja, joita kaupunkisuunnittelussa pyritään sovittamaan yhteen. Tehty työ, huomioidut näkökohdat ja reunaehdot eivät välttämättä käy ilmi lopputuloksesta.